

Nj. Vel. kraljica Marija otvori danes:

I. kongres Jugoslovanske unije za zaščito otrok

Belgrad, 29. novembra.

»Naši otroci so nam največja skrb, naš najdragocenejši ponos in rožnato upanje naše svetle bodočnosti.

Skrb za življenje, zdravje in vzgojo otrok ni samo najsvetlejša dolžnost mater in družinskih domov, temveč tudi prva in najvažnejša naloga humanih društev, občin, mest, kakor tudi same države.

Moč naroda se meri po moralnem in fizičnem zdravju otrok, njegove sposobnosti pa po dobro organizirani zaščiti otrok.

Ako se hočemo oddolžiti svojemu junakemu narodu, ako hočemo dovesti svojo lepo domovino k napredku, posvetimo svojo stalno, iskreno in toplo ljubezen jugoslovanski deci.

Naj niti en jugoslovanski otrok ne ostane neposkrbljen, nezaščiten, naj vsi naši otroci veselo živijo in napredujejo in naj se njihova otroška pesem sreče razlega po vseh krajih divne Jugoslavije.

To je aforistični uvodnik, ki ga je napisala jugoslovanska kraljica Marija za »Beogradske opštinske novine« za lansko majsko izdajo, ki je bila posvečena zaščiti otrok.

Iz teh besed veje vsa iskrena in topla ljubezen kraljice do otrok in do njihove vsestranske zaštite. Ta velika ljubezen je kraljico vodila, ko se je odločila, da prevzame pokroviteljstvo nad jugoslovansko unijo za zaščito otrok in ko je privolila, da danes v veliki dvorani Kolarčevega ljudskega vseučilišča osebno otvori prvi kongres te unije. S tem je kraljica sama poudarila izredno važnost današnjega kongresa ter dala popolno priznanje delu unije, v kateri so združena vsa prizadevanja za zaščito otrok v naši državi.

Ob koncu svetovne vojne so bili razrušeni mnogi naši domovi; kjer je vladala prej družinska sreča in blagostanje, je zavladala beda in žalost; nekdanji cvetoči domovini je postala pušča. In v tej tesnobi so polnili mestne ulice, trške in vaške ceste najbednejši in pomoči najbolj potrebni: male neboljane sirote. Svetovno klanje je ravno njim, ki

so bili najnedolžnejši, iztrgalo očete, tiralo v obup drhteče matere in jih tako oropalo družinskega ognjišča, ob katerega toploti jim je tekla zibelka in v katerega varstvu naj bi dele raslo in napredovalo.

Koliko takih nežnih bitij so rešila telesnega in moralnega propada društva, v pretežni večini ženska, ki so se med vojno in v prvi povojni dobi ustanavljala prav številno, a nikdar ne preštevilo. S prestankom vojne delovanje teh društev ni postalo manj pomembno in bo obdržalo svojo važnost vse dokler, dokler bo taval po domovini četudi samo eden neposkrbljen in zapuščen otrok.

Naša država glede organizirane zaštite otrok gotovo ni na zadnjem mestu: v jugoslovanski uniji za zaščito otrok je organiziranih 114 rednih članov, to je organizacij, ki se bavijo izključno ali v pretežnem delu z zaščito otrok. Iz Dravske banovine je članjenih 9 društev, iz Vardarske 12, iz Vrbaske 2, iz Drinske 14, iz Donavske 11, iz Zetske 6, iz Moravske 7 in iz Savske 10 ter iz področja Uprave mesta Belgrada 41. Unija ima svoj sedež v Belgradu ter je pred dvema letoma postala član Mednarodne zveze za zaščito otrok, ki ima svoj sedež v Zenevi. S članstvom v mednarodni zvezi je jugoslovanska unija mnogo pridobila, ker se ji je s tem priznala stalna podpora tudi s strani Mednarodne zveze. V letu 1934-35 je znašala ta podpora 74.760 Din; skupno z ostalimi akcijami pa, ki jih je unija podvzela, je bilo uporabljeno za zaščito otrok v letu 1934-35 207.824 Din. Če upoštevamo še uspešno delo, ki so ga na polju zaštite otrok, opravila posamezna v uniji članjena društva, moremo šele prav spoznati, kako važno in uspešno socialno skrbstvo se opravlja preko teh društev. Marsikdaj se to delo v javnosti sploh ne opazi, a bi se izdatno pokazale kvarne posledice, če bi teh društev ne bilo.

In ko so danes zbrani v Belgradu predstavniki in predstavnice našega skrbstva za otroke na svojem prvem kongresu, moremo želeli kongresu in njemu sledeči skupščini samo čim več uspeha, da se bo ta uspeh čim bolj približal želji visoke Pokroviteljice: »Naj niti eden jugoslovanski otrok ne ostane neposkrbljen, nezaščiten...«

Modna revija naših obrtnikov

Ljubljana, 29. novembra.

V okviru »Obrtniškega tedna«, ki bo od 1. do 8. decembra, prirejajo ljubljanski obrtniki modno revijo v Trgovskem domu, na kateri bodo brez dvoma dokazali, da njihovi modni izdelki, pa naj spadajo v katerokoli stroko, bodisi damskih ali moških oblik, elegantnega obnove, klobukov, perila, nakita, sportnih oblačil in opreme, torbic, raznih okraskov, nikakor v nobenem oziru ne zaostajajo za izdelki katerega koli velenesta.

Snoči je bila v Trgovskem domu za časnikarje in ožje povabljenno občinstvo nekaka generalna, to je glavna poizkusna vaja za modno revijo. Duhoviti konferencier g. Jelačin je v rimanih besedah takoj povedal, kakšen je namen modne revije, namreč dati obrtnikom za-služka in s tem tudi delavcu ter naše domače občinstvo zainteresirati za prvovrstne domače izdelke, ki pa so cenejši od tujih. Ob duhovitosti g. Jelačina in njegovih šaloh smo nato občudovali vse neštete modele, ki so jih predvajali ljubke manekinke in elegantni moški manekini. Z aplavzom so sprejemali vsi prisotni domače izdelke. Zaenkrat omenimo le velik uspeh salona »Chic« v Wolfovi ulici. Ta salon, pri katerem naročajo klobuke dame iz najbolj ugledne ljubljanske družbe in tudi od drugod, je predvajal nekaj krasnih modelov, kakršne celo v središčih modne obrti v Evropi težko najdemo. Spontan aplavz prisotnih je bil temu salonu najlepše priznanje. Edini poklicni aranžer, ki sodeluje pri tej modni reviji, je g. Joža E. Krušič. Prišel je na izvirno idejo ter je s pomočjo svetlobnega aranžmaja pri vstopu v modno revijo okusno uredil dohod od modne revije ter razstavil modele modnih trvdč Salaj (stezniki) in Pavlin (damska moda). Apartnost, eleganco in najnovejšo modo razstavljenih izdelkov je ta vodilni slovenski aranžer prav spretno poudaril. Končno besedo bo imelo seveda širše občinstvo, ki bo imelo od sobote zvečer dostop na to modno revijo. V želji, da naše obrtniško čim bolj napreduje, priporočamo občinstvu obisk te revije.

Strup v loncu masli

Maribor, 29. novembra.

Zagonetno zadevo preiskujejo sedaj oblasti v Slovenskih goricah. Posesnik Martin Čuš v Tivolcih je izročil orožnikom lonce masli, češ, da je zastrupljena. Mast so oblasti poslale na preizkuševališče v Ljubljano, kjer so res ugotovili, da se nahaja v zaseki strupena arzenova spojina, ki je za življenje skrajno nevarna. Čuš trdi, da je prišla strupena snov v lonec z mastjo dne 24. avgusta, ko se je nahajal pri sodišču v Ormožu. Svojo stanovanjsko hišo je pred odhodom k sodniži zaklenil. V času njegove odsotnosti je prišla na dom neka ženska. Ker ni dobila ključa, je vdrla s silo v stanovanje ter šarila med drugim tudi po omari, v kateri se je nahajal lonec z mastjo. Oblasti so sedaj uvedle preiskavo.

Kranjski mestni občini se mudi

Kranj, 29. novembra.

Veliko pozornost je vzbudil v Kranju razpis službe tajnika pri tukašnji Mestni hranilnici. Razpis se dobesedno glasi: »Vsi delavci hranilnišnega upravnega odbora v seji dne 21. novembra 1935 razpisujemo s tem službeno mesto hranilnišnega tajnika s prejemki 1. plačilnega razreda 1. stopnje po statutu za hranilnišni uradnik. — Prošnje za službeno mesto je vlagati pri ravnateljstvu Mestne hranilnice v Kranju do 6. decembra 1935. Prošnje naj priložijo: 1) spričevalo o višjem tečajnem izpitu kake srednje šole oziroma završenem izpitu trgovske akademije; 2) dokazila o sedanjem službovanju. Zahiteva se namreč petnajstletna praksa v kakšnem trgovskem ali industrijskem podjetju ali v denarnem zavodu, toda od teh najmanj petletna praksa v kakšnem denarnem zavodu s praktičnim izpitom. Službeni čas v prejšnji službi se ne šteje v službeni čas pri Mestni hranilnici. Nastop službe 1. januarja 1936. — Kranj, 26. novembra 1935. — Frane Holchaker l. r., Frane Berjak l. r. — Apeliramo na vse naše uradnike, ki imajo morda službo, pa so slabo plačani, da poizkusijo srečo in napravijo prošnjo za to službo, ki je res ime-

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani

Novosti.

Allers, Temperament und Charakter. Fragen der Selbsterziehung, 109 str., nevez. 26 Din. Bauhofer, Einheit im Glauben. Von göttlicher Ordnung und menschlicher Not, 279 str., vez. 83 Din. Dillersberger, Der neue Gott. Ein biblisch-theologischer Versuch über den Epheserbrief, 226 str., vez. 75 Din. Dillersberger, Das Wort vom Logos, 213 str., vez. 82 Din. Erb, Thomas Morus — John Fisher, 437 str., vez. 96 Din. Herzog, Nichts soll dich ängstigen! Frauenvorbilder, 114 str., vez. 35 Din. Maritain, Von der christlichen Philosophie, 212 str., nevez. 60 Din. Marmion, Die Gottverbundenheit, 372 str., nevez. 42 Din. Nieremberg, Von Gottes Schönheit, 102 str., nevez. 11 Din. Pieper, Die Wirklichkeit und das Gute, 113 str., vez. 54 Din. Widdlicher, Unterwegs zu Gott, Ein Buch vom Glauben, 189 str., vez. 54 dinarjev.

Proslava 100 letnice Dav. Jenka v Ptuj

Ptuj, 28. novembra.

Glasbena Matica v Ptuj je priredila 26. novembra 1935 slavnostni koncert v mestnem gledališču v počastitev spomina slovenskega skladatelja Davorina Jenka. Na koncertu, ki ga je vodil gosp. pevovodja Cenda Sedlbauer, nam je pevski zbor Glasbene Matic v prvem delu predstavil več skladateljevih glasbenih del v različnih prireditvah. Vseh točk je bilo trinajst, obstoječih iz samospelov s klavirjem, moških zborov in mešanih zborov. Po odprti državni himni in »Naprej zastava slave« mešanega zbora, je uvedel publiko gosp. učitelj Hasl v lepem govoru v pester spored koncerta, in je skušal vsaj kolikor je čas dopustil, osvetliti skladateljsko delo Jenkovo. Moški zbor je podal tri pesmi: Sto čutiš, Srbine tužni; Na moru in Vabilo; vse pesmi so bile precizno naštudirane in podane z velikim umevanjem in je petje moškega zbora vsestransko zaokroženo in lepo donelo. — Ga. Vošnjak Majda je zapela s spremljajočim klavirja dva samospelava: Za slovo in Dve utvi, gosp. Svagelj Lj.

7 križev Urankarjevega očeta

Gotovo se bodo zelo začudili Urankarjev oča iz Ojsterške vasi, ko bodo videli, da so jih v časopisu »namalali«. Eh, če je bilo že toliko sedemdesetletnikov natisnjenih, zakaj pa bi ne smeli znanci in prijatelji daleč okrog zvedeti, da je letos sv. Andrej, ki je krstni patron Urankarjevega očeta, položil na njihov hrbet sedmi križ! Urankarjev oča je bil kovač po poklicu. Toda ni koval samo železa, temveč tudi svoj značaj. Bil je vedno delaven član bralnega društva pri Sv. Jurju ob Taboru. Razen tega je bil tudi ustanovitelj gasilnega društva v Ojsterški vasi, kateremu je tudi dolga leta načeloval. Sam mož jeklen je v istem duhu vzgojil svoje otroke, devet po številu. Šest jih še danes živi, od teh je eden odličen organist in občinski tajnik v Bohinju. K sedemdesetletnici želimo »Kovačevemu očetu« še mnogo srečnih in veselih dni!

Kočevski Slovenci na propadu

K pasivnim krajem Slovenije prištevamo običajno Suho Krajino in Belo Krajino. Dosledno pa pozabljamo brččas še pasivnejši drobček našega naroda, to so kočevski Slovenci, ki jih stiskata istačasna gospodarska in narodna stiska.

Na Kočevsko nihče ne gre rad. Uradnikom je kočevski okraj kazensko mesto. Samo, kdor res mora, gre tja dol. Priroda ne nudi mnogo in narodne razlike odbijajo. Zato vidimo, da so se naselili na Kočevskem večidel le siromašnejši sloji naše krvi.

To so najprej naši kmetje, ki so za mal denar nakupili opuščene kočevske kmetije in sedaj iztiskajo in toge grude skopih sredstev za življenjski obstoj. Medtem ko ima nemški kmet saj nekaj zaslonbe še v Ameriki, je naš kmet navezan le na delo svojih rok. Močna zaslonba kočevskemu kmetu je njihova hranilnica v Kočevju, ki je kljub denarni zapori še vedno solventna, čeprav v manjšem obsegu. Dočim naš kmet gara, da bi se izmotal iz dolgov, je šel kočevski kmet (to zimo 400) krošnjari v Nemčijo, kjer bo zaslužil z malim trudom 15 do 20.000 Din.

V še bolj kritičnem položaju pa je naš delavec v kočevskih krajih. V Kočevju je ena tekstilna pogorela: par sto naših ljudi je na cesti, in v drugi tekstilni se je že ponovno izvršila redukcija in po zadnjem štrajku je bilo zopet mnogo slovenskih delavcev odpuščenih in nadomeščenih z nemškimi posestniškimi sinovi. Poleg tega so še razne lesne industrije, kjer so bili zaposleni večinoma Slovenci, skrčile svoje obrate. Omeniti moramo žalostno dejstvo, da opažamo v zadnjem času smotreno bojkotiranje in zapostavljanje slovenskih delavcev. Za slovenskega človeka kmalu ne bo več dela v kočevskih podjetjih.

Tako tvori Kočevje z svojo okolico eldorado slovenske revščine. Kakšna razlika je n. pr. med slovenskimi otroki in med nemškimi. Prvi bledolčni in zakrpani vseskoz, drugi dobro z vsem oskrbljeni, saj so njih starši gruntarji, denar prihaja še vedno iz Amerike in krošnjarijenje se po večini obnese. — Ker ne morejo plačati stanovanj, mora se seliti iz kraja v kraj. Zadnji čas pa tudi za denar slovenski človek v slovenski vasi ne dobi sta-

novanja. V neki vasi je neki zaposleni lesni delavec zaprosil za stanovanje: sedem hiš v vasi je praznih in ni dobil stanovanja. Takih slučajev nam je več znanih.

Slab duh iz ust

Je vsakemu zopr, očrneli zobje pokvarijo najlepši obraz. Obe ti dve lepotni napaki se odpravita že z enkratnim žilženjem s prijetno osvežujočo in okusno Chlorodont zobno pasto. Chlorodont da zobem bleščče lesk slonove kosti, ne da bi pokvaril zobno sklenino. Tuba Din. B.-. Jugoslovanski proizvod.

Seveda je tudi med Kočevjarji nekaj revščine. A zanje je izvedena sistematična podpora akcija. Letos so med seboj začeli pobirati za siromašne sorojake (Winterhilfswerk); predvsem pa prejema mnogo pomoči vsako leto iz Nemčije. Mnogi se obračajo s prošnjami naravnost na Hitlerja in na priporočilo županstva ali župnega urada so marsikateri prejeli lepi podpore od »Führerja«. »Niemand darf hungern, jeder muss arbeiten!« te besede Hitlerjeve so si osvojili za geslo svoji karitativni akciji v letošnji zimi.

Slovenec pa nima nikjer nobene zaslonbe. Od nikoder nobene karitativne akcije zanj. Zapuščen in pozabljen je slovenski človek na Kočevskem. Na njih narodno zavest vpliva ta beden položaj — porazno.

Omejen obrat v rudniku

Kočevje, 29. novembra.

Z najnovejšim ukrepom je TPD kot lastnica kočevskega rudnika omejila obrat v tem rudniku na skrajno mero. Mesto dosedanjih 800 ton na mesec bo v bodoče izkopanih le 200 ton na mesec. Ži itak skromno in do skrajnosti reducirano število delavstva bo imelo od sedaj dalje le po 1 dan dela na teden.

TPD se sklicuje na restrikcije dobav državnim železnicam. Ugotavljamo, da omejitve obrata v Kočevju ni bila potrebna, ter da je bil ta ukrep izvršen le iz mezno-političnih razlogov s strani TPD. Izgovor na restrikcije dobav železnicam za kočevski rudnik, prav nič ne drži.

Kočevski rudarji so obupani ter so sklenili obrniti se na bana dr. Natlačena: prošnjo za posredovanje. Deputacija kočevskih rudarjev odide v Ljubljano, kakor čujemo, danes, ter bo zaprosila pri g. banu za sprejem.

Ob tej priliki ugotavljamo, da so lažnive vse govorice, ki se nanašajo na oba slovenska ministra, češ, da sta podpisala sklep o znižanju državnih naročil premoga v slovenskih rudnikih. Resnica je, da niti dr. Korošec, niti dr. Krek tega nista podpisala.

Ljudje, ki jih poleg trde stolice mučijo tudi čiri,

more, o za čiščenje črev vzeti jutraj in zvečer po četrtinko čne naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenke vode.

Reg. po maln. soc. pol. in nar. zdr. B-tr, 15463, 25. V. 26.

Ples po žareči žerjavici

Baba-nuna vodi sosesko v sprevedu h kresu

Sredi silnih gozdov Stramlja-planine med Mullim Tirnovim in Črnim morjem na Bolgarskem leži starobolgarska vas »Vulgari«. Steje kakih 100 hiš. Vulgarci se pečajo z živinorejo. Vas je še iz tistih časov, ko so tu vladali Grki, ki so sebi tuje prebivalce te vasi imenovali »Vulgare« — Bolgare. V tej stari bolgarski vasi je še danes doma neka verska sekta, ki časti ogenj. To so prebivalci gotovo prevzeli od Grkov. To čaščenje ognja je pomešano s krščanskimi običaji in s čaščenjem svetega Konstantina in sv. Helene. Ta sekta se imenuje »nesinari«, ljudje, ki govorijo resnico. Pravo središče sekte pa prav ni vas »Vulgari«, ampak sosednja manjša vasica »Prunja Jurt«; ime bi kazalo na tatarsko pokoljenje prebivalcev. Ta sekta je bila včasih silno močna, a v teku zadnjih 20 let je prosveta tako napredovala, da je le še nekaj starih ljudi pri tej sekti.

Vendar se prebivalci še vedno zanimajo za to čaščenje ognja in ples na žareči žerjavici, kar začno obhajati »nesinari« 3. junija na god svetega Konstantina in sv. Helene. Takrat se zbere vse prebivalstvo v spreved, ki ga vodi 70 let stara »baba — nuna Kacarova«, katera pleše po žerjavici že 50 let. Njena hči, ki je stara 45 let, pleše samo vsakih 5 let, druge tri ženske plesalke so stare 50—60 let. Voditelj te sekte pa je Kiro Kacarov, mož »babe-nune«. Učenjaki se zadnje čase zelo trudijo, da bi ugotovili skrivnost teh plesov, a ne morejo. Če ne bodo razvozljali te uganke kmalu, bo ostala nerešena, ker med mladino tega nihče več ne zna.

Sedež sekte je v »konaku« — neki koči, ktero imajo za svetišče. To svetišče varuje »baba-nuna«. Ženska naenkrat zapade v nekako omotično stanje, nakažaropota »sveti bob« in zapoje »duda«. Ob tej godbi se »baba-nuna« dvigne in gre proti kraju, kjer kurijo kres. Za njo gre vsa soseska.

Ko je kres pogorel, da je ostala le žerjavica, začno babe plesati okrog žerjavice, nakažar se »baba-nuna« prva bosa zažene na žerjavico in pleše po njej. Za njo planejo potem druge in plešejo po

Baba-nuna pleše po žerjavici

ognju kake četrt ure. Trikrat to ponove, nakažar se vse zažene k ženskam gledat, ali so si kaj opekle boste noge. Nikdar pa nihče ne opazi kake opeklene. Ta ples traja 3 dni in še danes ni pojasnjen. Čaščenje ognja in ples po žerjavici je pri ženskah te sekte tako nekaj silnega, da znore, če bi tega ne mogle opraviti, kadar bi jih n. pr. doma prijel tako zamaknenje. Nekateri so že morali zaradi tega dati v norišnico.

Filmske zanimivosti

Storžek in njegovo burkasto življenje. Ljubimec vseh evropskih otrok, ki imajo v svojem jeziku to prelesto knjigo, in šaljivi sovražnik dolgega časa za vsakogar, se tudi ni dogel ubraniti apetitu zvočnega filma. To mojstersko literarno delo, ki ga imamo tudi v lepem slovenskem prevodu, so filmali Italijani. Ne kot navaden film, ampak risani film, po vzoru Micky Miške. Zdi se, da bo to delo eden izmed redkih uspehov italijanskega filma, ki mu laborike kljub vsem naporom in investicijam niso nagosto sejanje. Z njim bo Evropa dobila svoj mehanični filmski stvar. Avtor tega prvega neameriškega »trik« filma s humoristično vsebino je slikar Ettore Cavallini, ki je za delo uporabil vse zadnje fotografske, zvočne in barvne pridobitve. Film izpolni program ene cele redne predstave.

Takale je baba-nuna

Led mesto zidov v rudnikih

Rudarska industrija praznuje letos 50 letnico, odkar so inženjerji iznašli način, po katerem je mogoče z ledom zajeziti vodo, ki uhaja v rudnike. Vsak star rudar ve, da je marsikje globoko pod zemljo naletel na močan pritisk vode, kateri je preprečil, da niso mogli globlje kopati, četudi je bilo na tistem kraju sicer polno rude. V močvirnih krajih pa je bilo kopanje sploh nemogoče, vsled česar so stali neizkoriščeni silni podzemeljski zakladi. Podzemeljska bogastva so bila rudarjem tako rekoč pred nosom, pa zaradi vode nihče ni mogel do njih. Pred več ko 50 leti pa je nemški inženjer Poetsch iznašel način, ki je vsiljivo vodo docela ukrotil s tem, da je povzročil, da je zmrznila. Okrog in okrog kraja, kjer so hoteli kopati jašek, so napeljali in zabili en meter vsakebi v zemljo močne cevi, po katerih je krožila neka tekočina. Ta tekočina v ceveh je povzročila zunaj cevi tak mrz, da je okolica cevi občutila takoj 25—30 stopinj mraza. Nato je vsa zemlja in voda okrog teh cevi močno zmrznila, da voda ni mogla več teči. Sredi med zabitimi cevmi so potem kopali jašek in to ponavljali toliko časa, dokler niso prišli iz nevarnega kraja. Vendar pa inženjer Poetsch, ki je to izumil, ni doživel uporabe svojega izuma, ampak je reven umrl. Dokler

je bil mož živ, se nihče ni zmenil za njegov izum, katerega so pa začeli močno izkoriščati kmalu po njegovi smrti.

Leta 1885 so prvič v rudnikih poskusili z zamrznotenjem ustavit vodo. Prvi poskusi so bili seveda preprosti. Najprvo so poskusili rešiti jašek, za katerega je šlo že veliko denarja, ki ga je pa grozila zaliti voda, da niso mogli naprej. V razmeroma kratkem času so z majhnimi sredstvi s pomočjo ledu ta jašek rešili in skozi nevarno plast prišli precej globoko. Kmalu nato so v Meklenburgu na Nemškem na ta način izkopali 61 m globok jašek v rudniku Jessenich (Jesenik), v katerem so kopali kalijevo sol. S tem je bil uspeh Poetsche iznajdbe dokazan in začeli so jo splošno uporabljati.

Zlasti uporabljajo ta izum v kalijevih in premogovnih rudnikih, ki na primer v severni Nemčiji ležijo tako globoko, da bi zaradi vode nikdar ne mogli do dragocenih zemeljskih zakladov. S pomočjo te iznajdbe pa lahko izkoriščajo najgloblje rudnike. Na ta način so v največjem času izvrtali že 600 m globoke jaške pod zemljo. V teku štirih zadnjih let so s temi napravami prodrli rudarski inženjerji slotine in tisoče metrov pod vodo in pod močvirni pesek.

Kralj jekla

»Kdor bogat umrje - umrje v sramoti«

Te dni je minilo 100 let, odkar je bil rojen Andrew Carnegie. Spadal je v vrsto tistih ameriških mož, kateri so razumeli važnost trenutka, katerega sta jim nudila napredek in tehnika prejšnjega stoletja ter tedanje ogromno naseljevanje v Zedinjenih državah. Ti možje so sami silne bogatelji, zraven pa ustvarili tudi velika dela civilizacije, po katerih je Amerika postala najbogatejša dežela na svetu, ki je lahko milijonom in milijonom priseljencev dajala dela in dovolj kruha. Kajpada so bili ti možje brezobzirni trgovci, ki se niso zmenili za socialne pravice delavca ter so korakali mirno tudi čez trupla svojih delavcev in konkurentov, če jim je tako velel dobiček. Eden takih je bil Carnegie. Glavna njegova zasluga je bila, da je spoznal, da se železo, zlasti jeklo da na ameriškem trgu mnogo bolje uporabi, kakor pa les, katerega so dotlej splošno uporabljali.

Carnegie je bil sin revne škotske tkalske rodovine, ki se je s Škotskega preselila v Ameriko ter se nastanila v ameriški državi Pensylvania. Spočetka se je učil tkalstva, delal je v predilnici, potem je postal raznašalec pri nekem brozjavnem uradu, postal kmalu železniški uradnik ter se kot tak že udeleževal kupčij na borzi. Na borzi je imel take uspehe, da je še kot mladenič imel precejšnjo premoženje. Ko so vpeljali spalne vagonce na železnice, se je takoj udeležil tega podjetja ter je kmalu kupil velik petrolejski vrelec, s katerim je docela obogatel. Z novo pridobljenim premoženjem je začel graditi jeklarne ter s tem začel ustvarjati svoje življenjsko delo. Ustanovil je veliko jeklarsko družbo »Carnegie Steel Company«, katera je pod njegovim vodstvom obvladala ves ameriški železni in jekleni trg. Tako je postal najslavnejši »kralj jekla«.

Vendar pa je Carnegie bil več kakor zgolj trgovec. Ko je bil na višku svoje moči, sta začela rasti velika ameriška magnata Morgan in Rockefeller. Ta dva sta hotela dobiti v svoje roke njegovo premoženje, nje ga pa uničiti. Toda trdovratni Škot se jima ni udal, ampak je sprejel boj, ki ga je uspešno bojeval. Končno sta Morgan in Rockefeller Carnegiju ponudila spravo. Začeli so se pogajati. Pri pogajanjih je potem Carnegie svojima nasprotnikoma ugodil. Ustanovili so mesto jeklarske družbe novo družbo, ki se je imenovala United States Steel Corporation. Ta družba je dosedanjemu kralju jekla izplačala ogromno odpravnino, nakažar se je Carnegie umaknil v ozadje in svojima tekmeceema prepustil nasledstvo. Poslej se ni več pečal z drugim, kakor z dobrodelnostjo. Kakor je doslej vse svoje življe-

nje posvetil kupičenju denarja v svojih rokah, tako je pozneje ta denar tudi razsipal. Dejal je: »Kdor bogat umrje, umrje v sramoti!« Teh svojih besed se je do konca držal tudi v dejanju. Postal je velik dobrotnik človeštva, ustanavljal dobrotne zavode, ustanavljal in obdaroval knjižnice, skratka, njegova roka je bila vedno odprta, kjer je bilo treba podpirati plemenite namene. Njegov idealizem je bil čisto svoje vrste. Carnegie je bil strasten demokrat in pacifist, kateri je s svojim denarjem in s svojimi ustanovami ves svet hotel spreobrniti k svojim idealom.

Ko je umrl 11. avgusta leta 1919, je zapustil še vedno 25 milijonov dolarjev premoženja, čeprav je v teku svojega življenja izdal dobrotelnim organizacijam več ko 350 milijonov dolarjev. Zapustil je ogromno premoženje za podpiranje pacifizma in za zatiranje vojsk med narodi. Toda na koncu svojega življenja je moral le uvideti, da denar sveta ne bo preobrazil.

Ognjenik Maunaloa na Havajskih otokih je nenadno začel bljuvati. Iz njegovega žrela se je vili cela reka žareče lave, ki ogroža celo glavno mesto otoka Hilo

Sax Rohmer:

29

Skrivnost dr. Fu-Mančuja

PETNAJSTO POGLAVJE

Klie šive.

Vlak je imel zamudo, in ko je zavil najin taksi iz waterlooske postaje ter pričel voziti gor proti mostu, so se oglasili iz stoterih stolpov zvonovi, ki so naznanjali polnoč; vse pa je prekašal nizek glas velikega zvona cerkve sv. Pavla.

Pogledal sem skozi okence voza tja čez reko, kjer se dvigajo visoko nad nasipom, tem krajem mnogih tragedij, luči enega od največjih londonskih hotelov. Ozrl sem se proti onim stoterim zvezdastim lučkam, ki so prihajale iz nešteti sob.

Mislil sem si, kako je vsako svetlikajoče se okno pripovedovalo, da prebiva začasno za njim kak potnik. Nad spodnjim nadstropjem, polnim brbljajočih množic, so bile vrste drugih samotnih poedincev, katerih vsakdo je bil svojemu sosedu v posebni celici košček skrivnosti; vsakrati pa je bil od pravega družabništva tako oddaljen, ko da njegova celica ni bila narejena med opokami Londona, marveč med skalami Hindustana.

V eni izmed tistih sobic je morda tačas spal Graham Guthrie, ne zavedajoč se, da ga obudi klie šive, da ga pokliče smrt. Ko sva se približala Strandu, je Smith plačal in odslavl taksi.

»Lahko je mogoče, da je kateri doktorjev ogleduh v veži,« je dejal premišljeno, »pa bi nama vse pokvaril, če bi naju videl, da greva v Guthriejeve sobe. Prav gotovo ima poslopje zadaj vhod iz kuhinje in drugam.«

»Res je,« sem odvrnil urno. »Videl sem, da so tam razkladali tovarne vozove. Toda ali utegneva?«

»Da. Pojdi ti naprej!«

Šla sva po Strandu, pohitela proti zahodu, nato čez ozko dvorišče in njega stopnicah, nakažar sva se obrnila. Potem sva šla vzporedno s Strandom na nasipni strani okoli ozadja velikega hotela ter prišla do dvojnih vrat, ki so bila odprta. Obločnica je razsvetljevala notranjost, in mnogo moških je bilo pri delu med sodi, zaboji in zavoji, ki so bili tam naloženi. Vstopila sva.

»Halo!« je zavpil nad nama mož, ki je imel belo vrhno obleko, »kam pa hočeta iti?«

Smith ga je prijel za leht.

»Rad bi prišel v hotel, ne da bi bil opažen v veži,« je rekel. »Prosim, ali mi hočete pokazati pot?«

»Tukaj —« je pričel možki zijajoč v Smitha. »Ne gubite časa!« je zarohnel prijatelj z glasom oblasti, ki ga je znal tako dobro uporabiti. »Gre za življenje in smrt. Vodite, pravim!«

»Policija, sir?« je vprašal mož vljudo.

»Da,« je odvrnil Smith. »Brž!«

Brez odlašanja je šel zdaj najin vodnik na pot, naju vodil mimo umivalnic, kuhinj, pralnic in strojarne, potem pa dalje skozi skrivnostne hodnike, o katerih gostje zgoraj ničesar ne vedo ki pa z vsem svojim ustrojem pripomorejo k razkošju te palače. V drugem nadstropju smo na stopnišču srečali nekega moža, kateremu naju je vodnik predstavil.

»Veseli me, sir, da vas dobim. Tu sta dva gospoda s policije.«

Mož naju je pogledal z dvomljivim smehljajem. »Kdo sta?« je vprašal. »Menda nista iz Scotland Yarda?« Smith je potegnil iz žepa posetnico in jo ponudil govorniku. »Ako ste vi hotelski detektiv,« mu je pri tem rekel, »vodite

naju nemudoma k Mru. Grahamu Guthrieju!« Moški je takoj spremenil svoje ponašanje, ko je prečital posetnico.

»Oprostite mi, sir,« je ponižno dejal, »toda seveda nisem mogel vedeti, s kom govorim. Mi vsi imamo navodila, da vam nudimo vsako možno pomoč.«

»Ali je Mr. Guthrie v svoji sobi?«

»Že nekaj časa je, sir. Vi hočete neopaženo k njemu? Pojdite tod! V dvigalo lahko gremo v tretjem nadstropju.«

Tako smo nadaljevali z našim novim vodnikom. V dvigalu je vprašal Smith: »Ali ste nocoj opazili tu okrog kaj sumljivega?«

»Sem!« se je glasil vznemirljiv odgovor. »Saj prav zato ste me našli na tem mestu. Moje navadno mesto je spodaj v veži. Toda okrog enajstih, ko so ljudje jeli prihajati iz gledališča, sem nekako imel vtis, da je nekdo ali nekaj smuknilo mimo mene skozi množico — nekaj, kar ni imelo v hotelu nič opraviti.«

Izstopili smo iz dvigala.

»Ne razumem vas docela,« je dejal Smith. »Ako menite, da ste opazili, da je nekaj vstopilo, ste si vendar morali ustvariti bolj ali manj jasen vtis o tem.«

»Saj vprav to je na stvari smešno,« je odvrnil mož nejevoljno. »Tega nisem! Toda ko sem stal na vrhu stopnic, bi bil prisegel, da se je nekaj plazilo zadaj za družbo dveh dam in dveh gospodov.«

»Kak pes, na primer?«

»Meni se ni zdelo, da bi bil pes, sir. Kakorkoli je bilo, ko je družba šla mimo, ni bilo videti ničesar. Vedeti pa morate, da karkoli je bilo, ni prišlo noter skozi prednja vrata. Poizvedoval sem povsod, toda brez uspeha.« Nenadoma je prenehal. »Št. 189 — vrata Mra Guthrieja, sir.«

Smith je potkal.

»Halo!« se je oglašil zamolkel glas; »kaj želite?«

»Odpri vrata! Ne odlašajte, je zelo važno!« Obrnil se je k hotelskemu detektivu.

»Postavite se nekam, odkoder lahko opazujete stopnice in dvigalo,« je dajal navodila; »in zapomnite si vsakega človeka in vsako stvar, ki stopi skozi ta vrata. Toda karkoli bi videli ali slišali, ne storite ničesar brez mojega povelja!« Detektiv je odstopil, in vrata so se odprla. Smith mi je šepnil v uho:

»Kak stvar Fu-Mančuja je tu v hotelu!«

Mr. Graham Guthrie, britski zastopnik v severnem Bhutanu, je bil velik, zajeten mož sivih las, rdečeličen, s široko odprtimi očmi — prave borbene modre barve, srčehi brk in velikih košatih obrvi. Nayland Smith se mu je prožno predstavil, nudeč mu svojo posetnico in neko odprto pismo.

»To so moja priporočila, Mr. Guthrie,« je rekel; »tako boste nedvomno uvideli, da je zadeva, zaradi katere sva jaz in moj prijatelj, dr. Petrie, ob takem času tukaj, zelo važna.«

Utrnil je luč.

»Zdaj ni časa za slovesnosti,« je pojasnil. »Zdaj je pet in dvajset minut čez polnoč. Ob pol enih bo izvršen atentat na vaše življenje!«

»Mr. Smith,« je odvrnil oni drugi, ki je oblečen v pižami sedel na robu postelje, »močno me vznemirjate. Omeniti moram, da so me davi počuli o vaši navzočnosti v Angliji.«

»Ali vam je kaj znano, kar bi se nanašalo na osebo po imenu Fu-Manču — dr. Fu-Manču?«

»Le toliko, kolikor so mi danes povedali — da je zastopnik neke napredne politične skupine.«

»Vaša namera, da bi se vrnili v Bhutan, se ne ujema z njegovo koristjo. Kakšen bolj lahko-veren zastopnik bi nam bil ljubši. Zaradi tega, ako ne boste v celoti izvršili mojih navodil, ne boste nikdar mogli zapustiti Anglije!«

(Dalje prihodnjič.)

Tek Zedinjenja

[illegible]

medija. Gostuje ljubljanska drama.

Programi Radio Ljubljana:

Drugi programi:

Naznanila

Liubliano

čete Vir ponovi v nedeljo, dne 8. decembra 1933 ob
ponovne v Gosliškem domu v Domžalah ljudsko igr

Drugi benii

Domžala. Dramatični odsek Prosvetne gasilsk
čete Vir ponovi v nedeljo, dne 8. decembra 1935 ob
večernih 8. uri, v Gledališču domačim Domžale, k

Dnevni red

1. Odobrenje zapisnika zadnjega obč. zbora
2. Poročilo odbora.
3. Volitev tretjine odbora.
4. Slučainosti!

Odor.

³ § 11. dr. pravil: Da občini zbor veljavno sklepa, mora biti vsaj 25 članov osebno navzočih. Če bi jih toliko ne bilo, se vešči pol ure pozneje občni zbor z istim sporedom in na istem kraju, ki veljavno sklepa ob vsakem številu navzočih članov. Sklep določuje absolutna večina glasov.

Vabilo

Redni občni zbor zadruga »Jugoslo-
vanska tiskarna« v Ljubljani bo v
ponedeljek 9. decembra 1935 ob pol petih
popoldne v posvetovalnici.

Dnevni red:

1. Odobrenje zapisnika zadnjega obč. zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Potrdjenje računskega zaključka za l. 1934/35
(za čas od 1. VII. 1934 do 30. VI. 1935).
4. Volitev tretjine načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Načelstvo

Vabilo

Redni občni zbor zadruga »Jugoslo-
vanska knjigarna« v Ljubljani bo
v ponedeljek, dne 9. decembra 1935 ob
štirih popoldne v posvetovalnici Jugoslo-
vanske tiskarne.

Dnevni red

1. Odobrenje zapisnika zadnjega obč. zbora.
2. Poročilo načelstva in zaključstva.
3. Potrdjenje računskega zaključka za l. 1934/3 (od 1. VII. 1934 do 30. VI. 1935).
4. Volitev tretjine načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučainosti.

Načelstvo

a potjem v treh dejanjih. Črna žena. Pri predstavi sodelujeta pevski in tamburaški zbor. Vstopnija: 1. vrste 6 Din, II. vrste 5 Din, III. vrste 4 Din, stojišča 3 Din. Predprodaja vstopnic pri gosti. Pušni na Gira, na dan predstave 8. oktobra pa na blagajni Godibonoga doma, dovoljne od 9 do 11.

Kranj. Prosvetno društvo bo 30. novembra vje-
zortilo v Ljudevidom domu priročne igr. (Hoksi, lara-
samo priznani igralci. Igra se v nekoliko od 4 populob
ponovi. Pred sobotno predstavo se bo prosvetno dr-
štvo opomnilo na dneve združjenja Sebov, H-
in Slovencev v skupno jugoslovansko državo.

Kaj kupuje sv. Miklavž?

Darila trajne vrednosti, ki plemenitijo srcé in bogatijo duhá! Taka darila so **KNJIGE!**

Za letos smo pripravili celo vrsto novih mladinskih knjig s slikami:

Za najmlajše abecedne lovce

ABC

Popoln slovenski abecednik z deloma večbarvnimi slikami. Verzi M. Kunčiča. — Vsaka črka ima svojo sliko in odgovarjajočo pesmico, natisnjeno z velikimi črkami. Otroci se igraje nauči vseh črk! — Din 16.—

Naših malih igra in sport

Slikanica z verzi M. Kunčiča. — Celostranske
večbarne slike s prizori iz igranja naših malih.
Pod vsako sliko po štiri verzi, natisnjeni z
velikimi črkami. — Din 12'—.

Mali Pedeniček

Prva pravilica, ki jo bodo naši najmlajši lahko samostojno prebrali. Natisnjena je vsa v velikih črkah, tisk je velik in razložen. Tekst krasijo 4 celostranske večbarvne slike. — Din 10.—

Zgodbe in pravilice za našo mladino

Gulliverjeva potovanja

Zgodbe, ki smo jih v svojih otroških letih vsi brali žarečih lic! — Štiri celostranske večbarvne slike. — Din 10'—.

Robinzon Crusoe

V tej okrajšani obliki bo čudovita zgodba Robinsonova primerna, da jo beremo tudi našim najmlajšim. Štiri celostranske večbarvne slike.
Din 10'—.

Mizica, pogrni se!

Prelepa Grimmova pravljica o čudežni mizici oslu in krepelcu je okrašena s štirimi celostanskimi večbarvnimi slikami. — Din 10.—

Tri pravilne knjige F. Bleglerjeve

Pravljичni vrtec

Vsak snopič ima dve celostranski večbarvni
umetniški sliki F. Bleglerjeve..

1. snopič vsebuje:
Svinjski pastir. — Kralj Kozjebradec.
Dva brata. — Cena Din 18'—.
2. snopič vsebuje:
Snegulčica. Morska deklica. Žabji
kralj in železni Jurij. — Din 18'—.
3. snopič vsebuje:
Sedmero vranov. Palčica. Princezinja
na grahu. — Din 18'—.

Stareše mladinske knjige se dobe po izredno znižanih cenah in na obroke v naših kolekcijah, o katerih Vas bo poučil naš tisti inšerat, v vseh podrobnostih pa bogati, 16 strani obsegači ilustrirani prospekt, ki izide kot 5.—6. številka „Vestnika Jugoslovanske knjigarne“ te dni in se pošlje vsakomur na zahtevo brezplačno!

JUGOSLOVANSKA KNJIGARNA V LJUBLJANI, Pred Škofijo

TUDI TI SE POSLUŠAJ NAŠIH

malih oglasov, o katerih gre glas po Sloveniji, da imajo vselej najpopotnejši uspeh. — Mali oglasi v »Slovenca« so najcenejša in najuspešnejša reklama za vsako stroko trgovine in obrti.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanjski oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska 3 mm visoka petlinna vrstica po Din 2-50. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Sv. Miklavž ne pozabi, da dobiš igrače v največji izbiri pri tvrdki

F. M. Schmitt

Pred Skofijo 2. Ljubljana Lingarjeva 4

Pridi, poglej in prepričaj se!

Prireditve

Kavarna Stritar

Veak večer koncert salonskega orkestra. Odprto do štirih zjutraj. (b)

Službodobne

Iščem

prvovrstnega restavracijskega kuharja ali kuharico, samo za stalno mesto. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Pošten« 14650. (b)

Dobro šiviljo

samostojno, takoj sprejemem. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 14787.

Kontoristinja

popolnoma zmožna slov. in nemške korespondence, z navedbo dosedanjih služb, se sprejme v večjo manufakturno trgovino v Ljubljani za popoldansko službo. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Takoj« ten nastop« št. 14758. (b)

Tinčkove in Tončkove prigode

193.

V podzemlje!

Prišli so do skrivnostnih vrat, ki so bila zaprta s težkim zapahom. Orjak je odrinil zapah in čudno hladno in s trobno prepojen zrak jim je planil nasproti.

Nasim trem junakom ni bilo nič kaj prijetno pri arcu, ko so prestopili prag neznanega jim podzemlja, čeprav so imeli za vodnika takšnega orjaka, oboroženega z velikanskim mečem.

»Meni je tako tesno pri arcu,« je Tonček potožil Tinčku.

Tinček pa se je obrnil k Primožu in mu šepnil v uho:

»Primožek, ali imaš tomahavk pripravljen? Meni se vse tako zdi, da ga boš kmalu potreboval!«

Agilnega pomočnika

z dežele, mešane stroke, sprejemem s 1. januarjem 1936 k manufakturi. Ponudbe s prepisi spričeval in zahtevki pod »Resen in trezen« št. 14795. (b)

Spretna pletilja

se takoj sprejme. F. & M. Rozman, Gosposka ulica 4/I. (b)

Denar

Posojila

na vložne knjižice daje Slovenska banka, Ljubljana, Krekov trg 10.

Hranilne knjižice

kupite ali prodaste in

DOLGOVE

pri denarnih zavodih najugodnejše poravnate edino polom

Bančno kom. zavoda, Maribor

Za odgovor 3.— Din v znamkah.

Sobe

Opremljeno sobo

oddam boljše gospodu. Jegličeva 7. (p)

LEKSIKON MINERVA JE IZŠEL

vsled velikega odziva naročnikov
V DVOJNEM OBSEGU

54000 raztolmačenih pojmov, 16000 stolpcev, 800 strani,
50 tiskanih pol, 8 zemljevidov, 2297 slik v tekstu in na 38 tabelah, deloma v več barvah

Z RAZPOŠILJANJEM SMO PRIČELI
Din 300.— proti gotovini Din 360.— na obroke

LEKSIKON ZDRAVJA

6000 člankov z vseh področij medicine, higijene, telesne kulture in kozmetike, z nekaj sto slikami v tekstu in na tabelah in z modelom človeškega telesa, razložljivim na poedine organe

JE V DELU IN IZIDE TOČNO 1. FEBRUARJA 1936

Din 130.—

dlačljivo v naprej v roku 8 dni

Din 150.—

protipredplačilu, plačljivo mesečno Din 30.—

Najmanj

Din 180.—

po izdanju

Zahtevajte brezplačni ilustrirani prospekt.

LEKSIKON MINERVA

„MINERVA“ ZALOŽNI KNJIGARNI d. d., Zagreb, Gunduličeva 7

1. PROTI GOTOVINI za ceno Din 300.—. Danes sem Vam nakazal naplačilo Din 60.—, a ostanek Din 240.— se obvezem plačati v roku 8 dni, nakar prejmem leksikon franko.
2. NA OBROKE za ceno Din 360.—. Danes sem Vam nakazal prvi obrok Din 60.—. Drugi obrok Din 60.— se obvezem plačati v roku 8 dni, nakar prejmem leksikon franko. Ako drugega obroka ne plačam v tem roku, mi pošljite leksikon naslednjega prvega po povzetju (z doplačilom) drugega obroka Din 60.— in poštinski stroškov. Ostanek Din 240.— se obvezem izplačati po prejemu leksikona v 4 zaporednih mesečnih obrokih po Din 60.—.

Za slučaj spora iz tega posla se podvržeta obe stranki postopanju in brezpriznani razsodbi stalnega (izbrunega) sodišča Trgovaške-industrijske zbornice in Obrtne zbornice v Zagrebu.

Ime _____ Datum _____
Poklic _____ Datum _____
Kraj in natančen naslov _____
Slovenec 30. XI. 1935.

LEKSIKON ZDRAVJA

„MINERVA“ ZALOŽNI KNJIGARNI d. d., Zagreb, Gunduličeva 7

8 tem naročam LEKSIKON ZDRAVJA (češar ne šelim, prečrtam):

1. Proti predplačilu v gotovini za Din 130.—, katero svoto sem Vam danes nakazal. Knjigo prejmem po izdanju franko.
2. Proti predplačilu na obroke za Din 150.—. Danes Vam nakazujem a cento Din 30.—, a ostanek Din 120.— se zavežem izplačati v mesečnih obrokih po Din 30.—. Knjigo prejmem po izdanju in plačilu franko.

Vsa plačila bom nakazoval na ček. reč. „LEKSIKON MINERVA“ št. 37404

Ime _____ Datum _____
Poklic _____ Datum _____
Kraj in natančen naslov _____
Slovenec 30. XI. 1935.

„MINERVA“ založna knjigarna d. d.

Zagreb, Gunduličeva 7

Beograd, Kn. Mihajlova 28

Split, Bosanska 10

Stanovanja

Stanovanje

2—3 sobno, solčno, oddam za takoj tik postaje D. M. v Polju, Ant. Poljnar, Polje 60. (č)

Vnajem

Velik lokal

površina 50 m² — takoj oddam. Vidovdanska 2.

Pohištvo

Halo!

Spalnice, orehove, imitirane 3500 in 3800 Din; korenina, politirane 7000 Din; jedilnice korenina, politirane 5800 Din; kuhinje pleskane 900 Din; otroške postelje, gardero-bin, stojala, damske pisalne mize, fotelje, mize, stole — po zelo nizki ceni Malenšek — Dravlie, pri slepem Janezu. (š)

Obrt

Šivanje

posteljnih odej iz vate, volne in puha. Velika izbira izgotovljenih odej od 75 Din naprej F. Novak, Maribor, Koroška 8.

Objave

Pavšič,

vabilo je na pošti 1 4. Loka. (o)

Preklic!

Podpisana preklicujem trditve, da je g. Humsky Mijo govoril neresnico pred sodiščem in se mu zahvaljujem, da je odstopil od sodnega postopka. Tržič, dne 30. nov. 1935. Ivana Klobčaver.

Prodamo

Nogavice

dobite poceni v novi galanterijski trgovini Slavan Ribarič, Maribor, Glavni trg (rotovž). (l)

Marelično žganje, pristno

naravni destilat

Na debelo in drobno

„ALKO“

Gospodstvska cesta št. 13 dvorišče Kolizeja

Redka prilika!

Bufet (delikatesa), dobro vpeljan, v centru mesta, na zelo dobrem prostoru, režija majhna, prodam zelo ugodno vsled prezaposlenosti, ker imam dve obrti. Posredovalci izključeni. Spasa Stefanović, Zagreb, Dežmanova 1. (l)

Nogavice, rokavice

in pletenine Vam nudi v veliki izbiri najugodnejše in naiceneje tvrdka Karl Prelog, Ljubljana, Židovska ulica in Stari trg. (l)

»Kraljica peči«

patentirana peč za premož ali drva, ki pri enkratnem polnjenju gori ves dan, se dobi v železnini A. Semenič in drug, Ljubljana, Miklošičeva 15

Mlin

na tri pare kamnov, na električni pogon, 14 HP, skoraj nov, v dobrem stanju, zelo poceni naprodaj. Jože Vidmar, Ambrus, p. Zagradec — Stična. (l)

Posebno velika izbira

Hubertus-plaščev in zimskih sukenj poceni pri Preskerju, Sv. Petra c. 14.

Sukanec

vrvice, igle vseh vrst — dobite v novi trgovini Slavan Ribarič, Maribor, Glavni trg (rotovž). (l)

Auto-motor

Fiat 501

zamenjam za kakršenkoli les. — Autobus Rojina, Šiška. (f)

CITAJTE IN ŠIRITE »SLOVENCA«

Berite Slovenca in oglašujte v njem!

Kupimo

Suhe plohe in deske jesen, smreko, lipo in jelšo — takoj kupim. — Autobus Rojina, Šiška. k

Hudega psa volčjaka kupim. Ponudbe upravi »Slovenca« pod št. 14806.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjam, da je Vsemogočni rešil trpljenja našo srčno dobro mamo, ozir. staro mamo, gospo

Magdaleno Zupan

posestnico in trgovko

v petek, dne 29. novembra 1935, prevedeno s tolažili sv. vere. Pogreb nepozabne pokojnice bo v nedeljo, dne 1. decembra ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti na farno pokopališče Križe. Retnje pri Tržiču, dne 29. novembra 1935.

Marija Košir, hči; Janko in Vikica, vnuka.